

Γιώτα Κριλή: Ο τελευταίος γεωργός

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Μέρος 33ο

– Κυρία Παρρέν, ο πατέρας σας ο κύριος Στυλιανός Σιγανός συμπαραστάθηκε και σ' εμάς. Όταν ήρθαμε κατατρεγμένοι στην Αθήνα ήταν πρόεδρος των Κρητών προσφύγων. Τον θυμάμαι που σας έφερε στο μικρό μας εργαστήρι κι από τότε είσατε πελάτισσά μας. Μας συστήσατε κι άλλες πελάτισσες. Σας είμαστε ευγνώμονες.

– Και εγώ αισθάνομαι τυχερή που φροντίζετε τις ενδυμασίες μου. Κάνουν μεγάλη εντύπωση ακόμα και στο εξωτερικό όταν ταξιδεύω.

– Κυρία Παρρέν, είσατε πρότυπο για όλες τις γυναίκες. Σας θαυμάζουμε και διαβάζουμε την εφημερίδα σας Εφημερίς των Κυριών.

– Σας ευχαριστώ. Όμως ο αγώνας συνεχίζεται και όσο πιο πολλές γυναίκες συμμετέχουν στο κίνημά μας τόσο πιο πολλές θα είναι και οι επιτυχίες μας.

– Μ' αρέσει το ποίημα που έγραψε ο Κωστής Παλαμάς για εσάς και το έχω μάθει απ' έξω, είπε μια όμορφη δεσποινίδα.

– Καλοσύνη του Παλαμά. Όπως γνωρίζετε άλλοι με βρίζουν.

– Κυρία Παρρέν, σας παρακαλώ, επιτρέψτε μου ν' απαγγείλω το ποίημά σας.

– Μου κάνετε μεγάλη τιμή.

Άκρα σιγή. Πελάτισσες και ράφτρες άκουγαν με συγκίνηση την όμορφη δεσποινίδα να απαγγέλλει το ποίημα.

«Χαίρε Γυναίκα,
εσύ Αθηνά, Μαρία, Ελένη, Εύα,
να η ώρα σου!
Τα ωραία φτερά δοκίμασε κι ανέβα,
και καθώς είσαι ανάλαφρη
και πια δεν είσαι σκλάβια,
προς τη μελλόμενη Άγια Γη πρωύτερα
εσύ τράβα κι ετοίμασε τη Νέα Ζωή, μιας Νέας Χαράς
Υφάντρα,
κι ύστερα αγκάλιασε, ύψωσε και φέρε εκεί
τον άντρα!
Και πλάσε την Πρωτόπλαστη,
ω Αγάπη εσύ, Αρμονία!
εσύ Ομορφιά, Σοφία εσύ,
Πειθώ και Παρθενία!»

– Είναι ύμνος για όλες τις γυναίκες. Συνάμα είναι και κάλεσμα ν' ανοίξουμε τα φτερά μας και να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας, σχολίασε η κυρία Παρρέν.

– Δεσποινίς Όλγα, σας παρακαλώ να μου δώσετε ένα αντίγραφο, αν σας είναι εύκολο.

– Χαρά μου, κυρία Νικολέτα. Θα το αντιγράψω και θα το φέρω στην επόμενη πρόβα.

– Η κυρία Παρρέν ανέβηκε στο ιδιαίτερο για να προβάρει το φόρεμα. Την ακολούθησαν η Ερμιόνη με τη Νικολέτα. Σαν τέλειωσε και έφυγε, η δεσποινίς Όλγα είπε:

– Είναι καταπληκτική! Κρατάω ημερολόγιο και σημειώσεις. Μια μέρα θα γράψω βιβλίο. Λοιπόν, έχω πληροφορίες και για την κυρία Παρρέν. Το 1890 ίδρυσε τη Σχολή της Κυριακής Απόρων Γυναικών, το 1895 το Άσυλον της Αγίας Αικατερίνης, το 1896 την Ένωσιν υπέρ της Χειραφετήσεως των Γυναικών και το Άσυλον Ανιάτων. Τώρα κάνει σχέδια για την ίδρυση Λυκείου Ελληνίδων. Και όπως γνωρίζετε, η Εφημερίς των Κυριών έχει μεγάλη κυκλοφορία. Είναι κρίμα που την εχθρεύονται και την βρίζουν. Μάλιστα, μερικοί από αυτούς είναι μορφωμένοι κύριοι. Όπως ο Εμμανουήλ Ροΐδης.

– Απίστευτο! αναφώνησε η Νικολέτα.

– Ακούτε πώς μας χαρακτηρίζει και ο διευθυντής της εφημερίδας Ακρόπολις. «Αι γυναίκες είναι πετεινόμαυλοι και ελαφραί. Δεν αξίζει τον κόπο να ασχοληθώμεν».

– Αγαπητές μου, μην ανησυχείτε. Η κυρία Παρρέν τους βάζει στη θέση τους

Ο Εμμανουήλ Ροΐδης

Η Καλλιρόη Παρρέν

με την πέννα της. Έπειτα εκείνοι είναι άντρες της παλιάς εποχής. Με το συμπάθιο, δεσποινίς Όλγα, θα σας συμβούλευα να είσατε προσεχτική στις επιλογές που κάνετε για τον μελλοντικό σας σύζυγο.

– Ευχαριστώ, κυρία Ερμιόνη. Φοβάμαι κι είμαι πολύ προσεχτική. Κλείνω τα είκοσι έξι κι η μητέρα μου ανησυχεί. Έχω απορρίψει πολλούς και λέει ότι θα μείνω στο ράφι.

– Αποκλείεται! Είσατε τόσο όμορφη! Έπειτα γνωρίζω έναν ωραίο άντρα, είναι καθηγητής ξένων γλωσσών και δουλεύει στη Γαλλική Πρεσβεία. Φοβάται και κείνος το γάμο.

– Α, ο κύριος Πέτρος! Είν' υπέροχος, ανέκραξε η Νικολέτα.

– Θα το σκεφτώ. Θα τα πούμε, είπε ντροπαλά η Όλγα και έφυγε.

Την επόμενη μέρα η Νικολέτα πήγε στο μοδιστράδικο λυπημένη. Και όταν την ρώτησε η Ερμιόνη τι της συμβαίνει, έβαλε τα κλάματα λέγοντας:

– Δεν θέλω να φύγει! Δεν μπορώ να είμαι μόνη μου!

Την κοίταζαν κατάπληκτες. Εκείνη σκούπισε τα δάκρυα και εξήγησε ότι ο Στέλιος θα πήγαινε περιοδεία στη Θεσσαλία με τον ξάδερφό του και θα έλειπε για μια εβδομάδα. Η Ερμιόνη χαμογέλασε και είπε:

– Νικολέτα, είσαι τυχερή που θα πάει περίπατο για μια εβδομάδα. Όταν παντρευτήκαμε εμείς, ο Ηρακλής έφυγε αμέσως μετά για τον πόλεμο του '97. Δεν ήξερα αν θα ξαναγυρίσει ζωντανός. Λοιπόν, το κεφάλι ψηλά. Θα 'ρθεις να μείνεις με τη Μαρία, που της λείπεις, αν φοβάσαι.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή